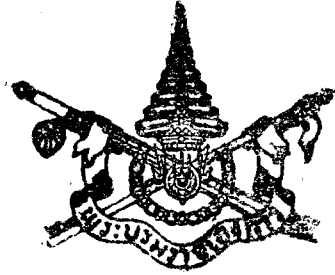

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

ตอนที่ ๕ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๑

พระราชบัญญัติ

เงินคลัง พ.ศ. ๒๔๕๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
คณะอภิรัฐมนตรี ในหน้าที่คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

อดงกฎ

ธานีวัต

มานวราชเสวี

อดุลเดชจรัส

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๕๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

ตอนที่ ๕ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๑

โดยที่เป็นการสมควรจัดระบบการควบคุมเงินแผ่นดิน
ว่าด้วยเงินคงคลังให้รัดกุม

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
ดัง
ต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
เงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“บัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑” หมายความว่า บัญชีเงิน
ฝากกระแสรายวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งกระทรวง
การคลังมีไว้เพื่อประโยชน์แห่งมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
นี้

“บัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒” หมายความว่า บัญชี
เงินฝากกระแสรายวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่ง

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

ตอนที่ ๕ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๑

กระทรวงการคลังมีไว้เพื่อประโยชน์แห่งมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ

“มติให้จ่ายเงินไปก่อน” หมายความว่า มติของรัฐสภาซึ่งได้ตราขึ้นไว้เป็นพระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อกิจการที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินั้นไปพลางก่อนจนกว่าจะได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณหรือพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม

“เงินยืมทดรองราชการ” หมายความว่า เงินซึ่งกระทรวงการคลังอนุญาตให้ส่วนราชการมีไว้ตามจำนวนที่เห็นสมควร เพื่อทดรองจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายปลีกย่อยประจำสำนักงานตามข้อบังคับและระเบียบของกระทรวงการคลัง

“เงินฝาก” หมายความว่า เงินที่กระทรวงการคลังรับฝากไว้ และจ่ายคืนตามค่าของ ผู้ฝากตามข้อบังคับและระเบียบของกระทรวงการคลัง

“เงินขายบิล” หมายความว่า เงินที่กระทรวงการคลังรับไว้ ณ ที่แห่งหนึ่งเพื่อโอนไปจ่าย ณ ที่อีกแห่งหนึ่งตามข้อบังคับและระเบียบของกระทรวงการคลัง

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

ตอนที่ ๕ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๑

“ทุนหมุนเวียน” หมายความว่า ทุนที่ตั้งขึ้นเพื่อกิจการซึ่งอนุญาตให้นำรายรับสมทบทุนไว้ใช้จ่ายได้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๑๓ บรรดาเงินทั้งปวงที่พึงชำระให้แก่รัฐบาลไม่ว่าเป็นภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ เงินกู้หรือเงินอื่นใด หัวหน้าส่วนราชการที่ได้เก็บหรือรับเงินนั้นนับหน้าที่ควบคุมให้ส่งเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ หรือส่งคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอตามกำหนดเวลาและข้อบังคับที่รัฐมนตรีกำหนด โดยไม่หักเงินไว้เพื่อการใดๆ เลย

รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดข้อบังคับอนุญาตให้หัวหน้าส่วนราชการใดๆ หักรายจ่ายตามแต่จะระบุไว้จากเงินที่จะต้องส่งเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ หรือส่งคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอดังกล่าวข้างบนนั้นได้ แต่ว่ารายจ่ายที่กล่าวนั้นต้องเป็นรายจ่ายที่มีกฎหมายอนุญาตให้จ่ายได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

ตอนที่ ๕ เล่ม ๖ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๑

มาตรา ๕ การส่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ ให้กระทำได้แต่เพื่อโอนเงินไปเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ เท่านั้น

มาตรา ๖ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๗ มาตรา ๘ และ มาตรา ๑๒ การส่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ หรือคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอ ให้กระทำได้แต่เฉพาะ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม พระราชบัญญัติโอนเงินใน งบประมาณ มติให้จ่ายเงินไปก่อน หรือพระราชกำหนด ที่ออกตามความในบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

ในกรณีที่จ่ายเงิน ตามมติให้จ่ายเงินไปก่อน หรือตาม พระราชกำหนด ให้ตั้งเงินรายจ่ายเพื่อชดใช้ในพระราชบัญญัติ งบประมาณประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณ เพิ่มเติม

มาตรา ๗ ในกรณีต่อไปนี้ให้ส่งจ่ายเงินจากบัญชีเงิน คงคลังบัญชีที่ ๒ หรือคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอได้ก่อนที่ มีกฎหมายอนุญาตให้จ่าย คือ

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

ตอนที่ ๘ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๑

(๑) ราชการจ่ายที่มีการอนุญาตให้จ่ายเงินได้แล้วตามพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี แต่เงินที่ตั้งไว้มีจำนวนไม่พอจ่ายและพฤติการณ์เกิดขึ้นให้มีความจำเป็นต้องจ่ายโดยเร็ว

(๒) มีกฎหมายใด ๆ ที่กระทำให้อำนาจต้องจ่ายเงินเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายนั้น ๆ และมีความจำเป็นต้องจ่ายโดยเร็ว

(๓) มีข้อผูกพันกับรัฐบาลต่างประเทศที่กระทำให้อำนาจต้องจ่ายเงินและมีความจำเป็นต้องจ่ายโดยเร็ว

การจ่ายเงินในสามกรณีข้างบนนี้ เมื่อได้จ่ายแล้วให้ตั้งเงินรายจ่ายเพื่อชดใช้ในพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมหรือพระราชบัญญัติโอนเงินในงบประมาณ หรือพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีต่อไป

มาตรา ๘ เงินต่อไปนี้ ให้ส่งจ่ายจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ หรือคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอได้ คือ

(๑) เงินยืมทดรองราชการ

(๒) เงินฝาก

ฉบับพิเศษ หน้า ๗

ตอนที่ ๕ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๑

(๓) เงินขายบิล

มาตรา ๕ การส่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ ให้เป็นหน้าที่รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายให้เป็นผู้ส่งจ่ายได้

มาตรา ๑๐ การส่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ ให้เป็นหน้าที่ของ อธิบดีกรมคลัง หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย และเจ้าพนักงาน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยเฉพาะ เพื่อการนี้ เป็นผู้ลงลายมือชื่อร่วมกันส่งจ่าย

มาตรา ๑๑ การส่งจ่ายเงินจากคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอ ให้เป็นหน้าที่ของ ข้าหลวงประจำจังหวัด หรือผู้ที่ข้าหลวงประจำจังหวัดมอบหมาย และให้ปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงการคลัง ถ้ามีเงินเหลือจ่ายให้ส่งเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ ตามวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๒ การจ่ายเงินเป็นทุนหรือเป็นทุนหมุนเวียนเพื่อการใด ๆ ให้กระทำได้แต่โดยกฎหมาย

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

ตอนที่ ๘ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๑

มาตรา ๑๓ องค์การใด ๆ ของรัฐบาลที่ได้ตั้งขึ้นแล้ว
ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้หรือที่จะตั้งขึ้นใหม่ บรรดาที่ใช้
ทุนหรือทุนหมุนเวียนนั้น ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนด
ข้อบังคับว่าด้วยการจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการ
นำทุนหรือผลกำไรเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ควง อภัยวงศ์

นายกรัฐมนตรี